petenē ymo cū grauꝰ tormēto adh̄.
cogentur et ꝑter hoc dicit Ēt rvvij
Menēto nouissimoꝝ et dimitte mi
mican. Multū em̄ tebēt mouere ad
īmicicias dimittendas hec tia ꝓcā
futura ī nouissimis hoīb. quia igit
tā irrephensibile est diuina ad īmit
tendū sicut patet ex ꝓdictis bñ dicit
vir sāb. Et ille qui le sub est mēne
rit dimittere id est hoc sꝛ obliuione
faciat. Dz sūt aliqui qui discuciētes
culpas offendenciū multā ꝓtēdūt
difficultatē ī remittēdo. mō qz mlte
sunt modꝰ quia multociēs gmisse
et īmisse. Non sic fcit dñs ymoꝛ nūq
na īmittit. Joel ij. et ꝓstabilis sup
malicia. Malicia em̄ sonat ī culpā
graue et multa eiā dimittit. Ysa.
lv. Multꝰ est ad ignoscendū quia
multa dimittit. Itē multociens aꝛ.
xviij. Non dico ē petre sepcies. Cū
gꝰ tebeam̄ esse misericordes sicut
teꝰ debem̄ et nos dimittē grauesꝰ
offensas et mltas et multociens si
cut et teꝰ facat nobis. Ephe. uij. Do
nantes īuicē sicut et teꝰ donauit
vobis. et ideo addit augustin̄ sine
discreptacōe hoc est facili sine mlta
discussione dimittat qui le sub ēnō
attendens magtudinē ul' multitu
dinē seu frequeciam offense. Glosa.
luce xvij. Ne difficilis sit veia. Sed
ꝑ hec qu verū le sub ī casib̄ ꝑdāb
teneatur dimittere offendenti ꝑpe
nitenti ner satisfacōi cū teꝰ cuius
mā excedit humanā ī infinitū nūq
dimittit ꝑpemtēs. Ad sio dicendū
q sic q̄tū ad īmissionē mtis̄ceam
cordib̄ quo ad rancorē eruā. non
vōē illq qui ꝑpemtēs est sed rōne
sumpt̄ ne peccet. et ideo nō est sile
quia ipe nou habet iā huiꝰmodi ī
qua possit esse pcm̄. Dz obiꝯtur m
cōtrariū. luce xvij. vbi dicit si sepaes
ī die peccauerit ī te fr̄ tuꝰ. et sepaes
ī die cōuersꝰ ad te fuit dicēs. pēnitet
me dimitte illiꝯ a ḡrio sensu videt
q si nō pemtet nō est illi dimittē
dū qd vide dicit glo ūterliais dicēs.

ne mmis remissa sit ī dulgēcia. Et
glo margialis non ubet passim
ꝑcā dmittere ꝑ pemtēcia. Rñsio ī
pemtēs peccāti ī nob nō tenemur
pcā dmittē dmissione exteriori
sic ītelligit mēlimaris. uel nō tenem̄
ī foro pemtēciali dmittere et sic lo
tur margialis. et hec nō sūt ctra illa
q dicta sunt de dmissione interiori
facēda offendenti fr̄i. Dz queritꝰ q̄
sit ista dmissio exteriori qua dimittit
offensꝰ offendenti. nō em̄ ꝑt dimittꝰ
culpā offendenti. Itē debitū satisfcōi
nō dimittit ei qua illud iā solut et
quo ei plenarie satisfecit. Rñsio ꝑt
dicit q huiꝰmōi remissio non ē aliud
q̄ acceptacio. satisfactōis. ul' idē nō
vēōsiliacōis verbo ul' facto expssa
ut cū offensꝰ offendentē flectentem
genua cleuat. ul' dicat pcat dñs vob
vel ꝓco vobis. ul' satisfcm̄ est michi
et simila. Dz q̄ritur utrū an post hu
iꝰmōi satisfcōnē. ul' eiā añ. facta di
missione ītrinseca liceat signa rācō
ris retinē. Rñsio quedam signoū
huiꝰmōi sunt ꝓhibita quedā ēmoꝝ
ꝓhibita sūt que īgerūt ꝓbabilem
suspicionē de rancore. ut cū aliquis
nūq̄ vult alij loqui et toto vultu
semp eū respuit et fugit. et ista nulli
licet retinere. quia ab oī spē mali ab
stinendū est sēm apl'm. Ad sio sicut
eleazarus abstinuit a carnib̄ suillis
poterim̄ ne uideret et comedē porci
nas. et sic scādalizaret ita nemo de
ber illa signa facere ꝓ ꝓbabiliter
credat esse ī odio. Remota sūt que
nō ingerunt argumētū de odio licet
odiū subsequat. ut sūt subtracto sti
pendiis et seruicioꝝ aliquoꝝ et si
milia et ista licet retinē omnib̄ dō
modo nō fiat malo aīo. Primo ītrdū
potest esse meritoꝝ cū sit ꝓt bonū
altꝰ. Oz gꝰ dicit interdū q hoc non
debent facere pfī si ītelligat q hoc
nō est pfectis verū est. aliꝰ nō videt
esse verū. Pt iterū qu verū īuriaty
teneat q̄ē rectificacionē iuriāb

ipso nō pēitente. Et videt q sic exē.
dauid qui erat sine culpa qui ḡrebat
multas modis et valde humiliē rectō
ciacōnē saul qui erat ī culpa. Dz gꝰ
est augꝰ qui dicit sup illū locum. si
fr̄ tuus dz aliq aduersꝰ tuꝰ cum offendisti nam nos hēmq
aduersꝰ eum si ipe nob lesit. vbi non
est opꝰ ꝓgere ad rectificandū. Rñsio
dicendum q nō tenet ad hoc solo sed
rōne fēne caritatis posset teneri in
casu saluet si crederet probabiliter q ꝓ
hoc liberaret aīam eiꝰ ab odio mōtu
le cui esset occasio mali ī eo ul' ī alijs
huiꝰmōi exellēs. Dicit autē dicit dauid
et alij sācti viri hoc fecerūt exempla
eorum nō tenent omēs sequi ī opib̄
magne ꝓfectis. Dz q̄ritur utrū ut
non ꝓcedente rectificacōe teneat
aliquib̄ nō solū dilugere affectu mu
rantē sed eiā ei bñfacere. Rñdū q sꝛ
omēs tam ꝓfectū quā ipfectū quia illud
vbū bñfacite hijs qui oderunt vos
dicit dñs nō solū discipulis ī sermone
i monte. Matth v. sed eiā turbis ī
plano. luce vi. Tamē qz ꝓcepta affir
mātia nō obligāt nisi i casu pluēs
pōt esse casus in quib̄ debetur quis
magis bñfacere amicis q̄ inimicis qz
forte nō tenet inimicis ñ in casu nā
tis. Sequit. Dicit autē īuicē se leseruē
īuicem sibi debita relaxare debebāt ꝓ
ciones vias quas vtiq̄ quāto arctio
res habent tanto sanctiores ītē debe
tis. Tradito mādato ēca reparationem
mentis fēne turbate ex culpa alt̄ius
ponit h mādatū ēca idem cū ēbacio
procedit ex culpa vtusq. Cōtinet aūt
hoc mādatū ēca. ꝓmo sb̄am mādati.
2o causā mādati ibi ꝓt oratōis vias.
3o causa cause ibi quas vtiq̄. Dehis
in q̄bus se ḥnt mali male et bonis be
ne adīuicem. Caplm. C. lvm

Circa ꝓmū occasione eiꝰ q̄ dicit ꝓmo
dicit se īuicē leseruē et postea
subiūgit. Inuicē sibi debita ꝛelaxare
debebāt. Nondū q alie se habent
mali adīuicē alī bom. Mali em̄ ma

le se ḥnt ordē p̄ iudiciū. Gal vo. Inuicē
inuidentes ore ꝓ mutuā corrosionem.
Gal vo si inuicem mordetis et comedi
tis. Ope p̄ iniurias ibidē. Inuicē puo
cātes scilicet per facta iniuriosa. Ītēa
dicat aplūs. Roma. xiiij. Nō q̄ aplꝰ
inuicem iudicem. Item Colꝰ iijo Nolī
te mētiri inuicem. Itē. Corinthꝰ vijo No
lite inuicē fraudare. Et quibus cūq
prohibeat dat ītelligere q malū ma
le inuicem se ḥnt. Interdū ordē ī ma
le iudicando. ore mendacijs reapiē
do. ope fraudibꝰ grauādo. Et patet
q male se ḥnt admuicē mali ser mo
dis. videlicet mō inuidendo. mō vbis
corrodendo. modo iurijs ꝓuocando.
modo male iudicādo. modo mētiēdo.
mō mutuo defraudādo. Ordinate so cī
vero bñ adīuicē se ḥnt debent et hoc
mulas modis. Debent em̄ sensum
suū alijs cōformare. Roma. xvo. Sup
cem diligentes sim̄ inuicē sencietes.
Item mutuo se diligere sicut aīalia si
milia. Roma xiij. Inuicē diligētes.
Itē deseptis solliciti cura gerere
tamq̄ eiusdē corporis mēbra. Corinthꝰ
xijo Non sit scisma ī corpe sed idipm
pro se inuicem sollicia sint mēbra.
Itē te alteꝰ meliora q̄ te se sentire.
Philꝰ iijo Ducipiores inuicē arbitrātes
Item onera mutua portāte
Eph iijo. cū patiencia supportātes
inuicem. Itē benolenciam sibi alteri
trū exhibere. Eph iiijo benignū in
uicem id est benioli. Item in hōrā
do seinuicē. inuicē preuēire. Roma. xijo
honore inuicē preuētes. Itē ꝓpter
deū se sibi inuicē subicere. Eph vo. Ob
iecti inuicē ī timore xpi. Itē pro se mu
tuo orare. Jacob vo. Orate pinuicem.
Itē semetipsis ītē se ī bono edificare.
Roma. xvo. Que edificacōis sūt inuicē
custodiam̄. Itē mutua caritate
seruire. Gal vo. p caritatē spūs sui se
inuicē. Itē humilitatē īt se omēs ꝓcedē.
Omīb humilitatē inuicē insinuate. Itē
ad bonū seipos īuitare Hebr x. Cōsidē
m̄ inuicem ī puocacōnē caritatis

Nō

Nō.

Nō